

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XVII.

Vydána dne 22. února 1919.

Obsah: (Čís. 77.—83.) 77. Zákon, jímž mění se ustanovení o způsobilosti k soudcovskému úřadu. — 78. Zákon o platech profesorů vysokých škol. — 79. Zákon o služebním poměru učitelů vysokoškolských. — 80. Nařízení, jímž se doplňuje nařízení o příročí. — 81. Nařízení, jímž mění se nařízení ministerstva orby ve shodě s úřadem pro vyživování obyvatelstva ze dne 1. července 1918, z. ř. č. 245, o obchodu osivem. — 82. Nařízení o úpravě zpracování lněných přízí, lněného zboží a obchodu jimi. — 83. Nařízení, jímž se zakazuje vývoz semene řepy cukrovky, polocukrovky a řepy krmné všeho druhu.

Čís. 77.

Zákon ze dne 13. února 1919,

jímž mění se ustanovení o způsobilosti k soudcovskému úřadu.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Pro úřad soudce nebo státního zástupce v obvodu celého území bývalého království uherského, které vládá československé republiky vezme do své správy, jsou způsobilí také soudcovští úředníci a úředníci státního zastupitelství, kteří vyhověli podmínkám § 4 zák. o soud. org. ze dne 27. listopadu 1896, z. ř. č. 217, a zkoušku soudcovskou neb advokátní vykonali před některou zkušební komisí v obvodu, ve kterém tento zákon platil, do 28. října 1918 a po tomto dni před zkušební komisí u vrchního zemského soudu v Praze nebo v Brně.

§ 2.

Ministr spravedlnosti může nařízením přechodně v době tří let zkrátit dobu přípravné služby soudcovské pro celý obvod československé republiky, nebo pro obvod některého vrchního zemského soudu, a to až na dvě léta. Kandidáti soudcovští, kteří po této zkrácené přípravné službě budou k soudcovské zkoušce připuštěni, jsou sprostěni povinnosti, by podali písemnou vědeckou práci.

§ 3.

Vláda se zmocňuje, aby vyhlásila nařízením, zda a pokud přípravná služba a zkouška soudcovská, vykonané v bývalém území Bosny a Hercegoviny, pro soudcovský úřad nahrazuje přípravnou službu a zkoušku podle § 4. zák. o soud. org. a uh. čl. zák. VII.: 1912 a LIII.: 1913.

§ 4.

Pro organizaci může ministr spravedlnosti do dvou let po vyhlášení tohoto zákona soudce, pro obvod v § 1. naznačený jmenované, přeložiti nebo dáti na odpočinek.

§ 5.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr spravedlnosti.

§ 6.

Tento zákon nabude účinnosti dnem prohlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 78.

Zákon ze dne 13. února 1919

o platech profesorů vysokých škol.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Ustanovení dosud platná o zařazení vysokoškolských profesorů do hodnostních tříd státních úředníků se zrušují.

Drahotní a jiné mimořádné přídavky i jiné výhody, jež se poskytují všem státním úředníkům podle hodnostních tříd nebo podle výše jejich služebních platů, přiznávají se vysokoškolským profesorům podle výše platů tímto zákonem stanovených.

Diety a poplatky stěhovací vyměřují se řádným profesorům dle V., mimořádným profesorům dle VI. hodnostní třídy.

§ 2.

Řádní profesori vysokých škol požívají platu rovnajícího se třetímu platovému stupni VI. hodnostní třídy státních úředníků. Dokončením 4. služebního roku nabývají platu V. hodnostní třídy. Odtud stupňuje se plat vždy po čtyřech letech rovnoměrně tak, že dokončením 16. služebního roku dostoupí nejvyššího platového stupně IV. hodnostní třídy.

§ 3.

Mimořádní profesori vysokých škol požívají platu, jenž počíná částkou rovnající se nejnižšímu platovému stupni VI. hodnostní třídy státních úředníků a postupuje vždy po 4 letech tak, že dokončením 12. služebního roku dosáhne výše čtvrtého platového stupně VI. hodnostní třídy.

§ 4.

Řádní profesori požívají aktivitního přídatku V. hodnostní třídy státních úředníků, kterýž se zvýší o 50%, jakmile profesor dosáhne platu IV. hodnostní třídy. Mimořádní profesori požívají aktivitního přídatku VI. hodnostní třídy státních úředníků. Tyto aktivitní přídatky vyplácí se čtvrtletně předem současně s platem v oněch měsících, ve kterých je splatno nájemné dle ustanovení platných v místě vysoké školy. Ku projevenému přání oprávněného zařídí se výplata měsíční.

§ 5.

Profesorům řádným i mimořádným, kteří přecházejí na vysoké školy z jiné služby veřejné, nebudiž vyměřeno počátečné služné menší, než jest ono, jehož požívali posledně ve svém dřívějším postavení.

Také v jiných případech lze podle okolností jednotlivým řádným i mimořádným profesorům přiznati požitky vyšší než systemisované i jiné výhody.

Vyšší platy, započítání služebních let i jiné výhody, než systemisované tímto zákonem, které jednotlivým profesorům byly přiznány před tím, než tento zákon nabyl účinnosti, buďtež jim ponechány.

§ 6.

Pro postup do vyšších stupňů platových jest u řádných i mimořádných profesorů rozhodná služební doba uplynulá od jmenování, ať jmenování to se stalo dříve než tento zákon nabyl účinnosti, či později.

Těm profesorům, kteří byli činni podle svého učebního příkazu po více než čtyři roky jako mimořádní profesori, může k návrhu sboru profesorského tato služební doba, pokud přesahuje čtyři roky, býti větána pro postup do vyšších stupňů platových řádné profesury.

§ 7.

Jmenování profesorů bezplatných není přípustno. Těm, kteří jimi jsou v době, kdy tento zákon nabyl účinnosti, přísluší od této doby služební požitky tímto zákonem stanovené (§ 6).

§ 8.

Dovršení 60. roku životního není pro profesora vysokoškolského překážkou pro postup do vyššího stupně platového.

§ 9.

Řádní i mimořádní profesori vysokoškolské požívají stálého, do výslužného nezapočítatelného přídatku místního od 1500 korun do 3000 korun. Tento přírůstek vyměří vyučovací správa stejnou částkou pro všechny řádné i mimořádné profesory téže vysoké školy, přihlížeje k drahotným poměrům jejího sídla a k počtu posluchačů.

§ 10.

Oni profesori, kteří jsou přednosty ústavů, klinik a poliklinik, nebo řediteli seminářů, jakož i oni profesori, kteří konají s posluchači laboratorní, konstruktivní a jiná praktická cvičení, požívají za to remunerace od 1000 K do 2000 K. Tutí remuneraci vyměří vyučovací správa, přihlížeje k veškerým okolnostem, rozhodným pro ocenění výkonu, o který jde, a k návrhům sborů profesorských. Tato remunerace vyplácí se dne 1. března, po případě dne 1. července běžícího semestru zároveň se služným.

Ukáže-li se hledíc ke značnému počtu účastníků semináře, prosemináře, nebo praktického cvičení potřebným zřídit paralelní oddělení, budiž za jeho řízení poskytnuta další remunerace dle téhož měřítka stanovená. Zřídí-li se po návrhu sboru profesorského k vedení takového paralelního oddělení zvláštní cvičitel, postavený pod dohled profesora, budiž k tomu přihlíženo při vyměřování remunerace profesorovy.

§ 11.

Rektoři vysokých škol dostávají funkční přírůstek 6000 K, děkani 3000 K za rok. Tento přírůstek je splatný měsíčně současně s platem. Zastupuje-li rektora nebo děkana, jehož něco zašlo, jiný člen vysoké školy nepřetržitě nejméně po jeden měsíc, vyplácí se zástupci část funkčního přídatku připadající na celou dobu zastupování.

§ 12.

Profesorům řádným i mimořádným započítá se do výslužby také čas, po který působili na vysoké škole před svým jmenováním jako asistenti nebo konstruktři. Po návrhu sboru profesorského lze také léta docentská, jakož i léta ztrávená v činnosti vědecké na jiných veřejných ústavech zcela nebo z části do výslužby započítati.

Rovněž může doba soukromé služby nebo soukromé praxe býti započítána k návrhu sboru profesorského zcela nebo z části do výslužby a podle okolností i do let potřebných k dosažení vyššího platového stupně. V té příčině budiž zvláště přihlíženo k profesorům těch oborů, při nichž praxe jest podmínkou jmenování.

§ 13.

Zvýšení základu pro vyměření výslužného (§ 1. zákona ze dne 24. května 1906, z. ř. č. 105) řídí se dle výměry platné pro onu hodnotní třídu, jejíž plat vysokoškolský profesor dosáhl.

Vdovám a sirotkům po řádných profesorech příslušející zaopatřovací požitky dle ustanovení platných pro V., a měl-li zemřelý plat rovnající se platu IV. hodnotní třídy, dle ustanovení platných pro IV. třídu hodnotní státních úředníků.

Vdovy a sirotci po mimořádných profesorech požívají zaopatřovacích požitků dle ustanovení platných pro VI. hodnotní třídu státních úředníků.

§ 14.

Zmenší-li se jakékoliv požitky vysokoškolských profesorů změnami v zákonech nebo nařízeních, vztahujících se na vysoké školy, budiž za to poskytována přiměřená náhrada, do výslužného nevpočítatelná.

§ 15.

Za vysoké školy ve smyslu tohoto zákona se pokládají university, samostatné fakulty, vysoké školy technické, báňské, zemědělské, zvěrolékařské, umělecké akademie, jakož i jiná učeliště jim na roveň postavená, pokud výslovně za vysoké školy byla prohlášena.

§ 16.

Tento zákon nabývá platnosti dnem 1. dubna 1919.

§ 17.

Provedením tohoto zákona jsou pověřeni ministr školství a národní osvěty a ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Čís. 79.

Zákon ze dne 13. února 1919

o služebním poměru učitelů vysokoškolských.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Oddělení první.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Profesoři vysokých škol jmenování jsou prezidentem republiky k návrhu většiny sboru profesorského definitivně a na doživotí. Prezident republiky může však jmenovati profesorem vysokých škol i toho, pro něž se vyslovily aspoň dvě pětiny všech členů sboru profesorského.

§ 2.

Profesoři vysokých škol nemohou nižádným způsobem býti omezováni ve své vědecké a vyučovací činnosti.

§ 3.

Profesoři vysokých škol nemohou býti přeloženi proti vůli své na jinou vysokou školu.

§ 4.

Profesoři vysokých škol mohou toliko na základě nálezu příslušného disciplinárního úřadu vyneseného dle zákona proti své vůli býti propuštěni nebo před dokonáním 70. rokem svého věku do výslužby dáni.

Také zatímní zproštění úřadu (suspense) může se státi toliko z usnesení příslušného úřadu disciplinárního.

Koncem semestru, ve kterém profesor vysokých škol dosáhne sedmdesátého roku svého věku, budiž dán do výslužby. Může však profesor takový působiti dále jakožto profesor čestný (honorarius).

Oddělení druhé.

Rád disciplinární.

§ 5.

Na disciplinární trest může proti profesorovi vysokoškolskému uznáno býti jen nálezem příslušného úřadu disciplinárního po disciplinárním řízení dle zákona provedeném.

§ 6.

Příslušným disciplinárním úřadem profesorů vysokých škol je v první instanci akademický senát, a tam, kde ho není, profesorský sbor té vysoké školy, k níž profesor v době, kdy proti němu disciplinární řízení bylo zavedeno, náleží.

Tuto svou moc disciplinární vykonává akademický senát (profesorský sbor) čtyřčlennou disciplinární komisí.

K tomu konci zvolí hned na počátku každého studijního roku nadpoloviční většinou hlasů z profesorů vysoké školy, o niž jde, předsedu, místopředsedu i ostatní dva členy této komise, čtyři náhradníky, vyšetřovacího komisaře, jeho náměstka disciplinárního žalobce a jeho náměstka. Dále zvolí ze soukromých docentů jednoho náhradního člena disciplinární komise (§ 19, odst. 1).